

בבא בתרא קכה

עניין: בן הבת

רמ"א יו"ד סי' רמ סעיף כד

יו: הגה [יד] [לג] (ס) יש אומרים דאין אלס חייב כבוד אביו כ [לד] (ט) ואינו כ"א נראה
לי בג (כא) אלס (יח) דחייב (ב) כ"כ כבוד אביו (יב) יותר מכבוד אביו אביו:

ביאור הגר"א

קשיא הא בבנו כו'. ועיין רש"י שם [ד"ה ה"ג לא] (ע"כ): [לד] ואינו נראה
ז"ל. ומגמרא דסוטה מ"ט א' רביה למהרי"ק [שורש מד] [לד]. ונראה לי דלאבי אמו פטור, וכמו שכתוב בבראשית רבה פרשה צ"ד [אות ו] בני בנות כו'.

סוטה מט.

רחמי דבני אבני דהוו ליה רב אחא בר יעקב
איטפל ביה ברב יעקב בר ברתיה כי גדל
א"ל אשקין מיה אמר לו לאו בריך אנא והיינו דאמרי אינשי רבי רבי בר
ברתך אנא: מתני' (ז) בפולמוס של אספסיוס גזרו על עמרות חתנים וז

שו"ת אבני נזר יו"ד סי' שיב

סימן שיב

קונטרס ש"ש מעלות לכסא

ב"ר ויגש פצ"ד, ו

מקניהם וגו' פניו ופניו פניו וגו'.
אמר ר' יהודה בר אלעאי דפנות
פנים הרי הן פנים, דהפני פנות
אינן פנים.

מהרש"א סוטה מט.

וק"ל: א"ל אשקין מיה א"ל לאו בריך אנא כו'. אע"ג דבני פנים הרי הן כפנים
ואפילו ברא לברתא כדאמרי' פרק הבוע' ון היינו לענין מלות פ"ו והיינו טעמא משום
דלשנת יצירה והאיכא אצל לענין כבוד אב אביו כפנים וק"ל: בפולמוס ש"ש פוטום כו'.

גליון הש"ס יבמות סב:

גליון הש"ס

גמ' מנא הא מילתא
דאמור רבנן דבני
בנים הרי הן כבנים.
עיין יומא דף סו ע"ב ולעיל
דף יז ע"א ובפ"י רש"י
בחומש בראשית כ י"ב
ובמ"ב ח כו ובמד"ק שם
ובמ"א טו י ול"ע ובראשית
כ"ט ה ש"ב יט כה
ובמהרש"א ח"א סוף סוטה
ד"ה א"ל אשקין:

שאלה. לברר דין רב בעיר שנחבש בשיבה של מעלה והלך
לעולמו. והניח בן ראוי למלא מקומו וגם חתנו בעל בתו
ראוי למלא מקומו. והבן ההוא לא רצה לקבל על עצמו עול הרבנות.
אם חתנו יורש גדולתו. באשר בעיר מחלוקת שרבים וכן שלמים רואים
בחתנו ההוא. ולעומת זה נד כנגדם רואים באחר מן העיר ההוא:

(פד) ונראה ראוי ללא אמרינן מכא אביו דאמא קאמינא
מדאמרינן ב"ב (קכ"ה:) דבן בתו לא ירתי היא
אלא ירתא ירתא. ואי מני אמר מכא אביו דאמא קאמינא הוה
יורשו ממש. אלא ודאי דוקא מכא אביו דאבא קאמינא אמרינן
כדילפינן [שם קנ"ט]. מדכתיב חתם אביו יחי' בנין. וטעמא
לחלק ביניהם דדוקא בן בנו שמתייחס אחריו יורשו כמו בנו. אצל
בן בתו שמתייחס אחר אביו אינו דומה לאמו שמתייחסת אחריו.
וכן משמע בשטמ"ק סוף פרק מי שמת [קנ"ט]. בשם הראב"ד
שכתב ירושה מאבי אמה היא שאמו יורשת בקצר את אביו יעיי"ש.
משמע אצל שהוא בעצמו יורש את אמו לא אמרינן. ומ"מ הרי
כבר נחבש במעלה הקודמת שכן בתו יורש ברבנות. הרי שכן יורש
את אמו ואמו ירשה הרבנות כדי להורישו לבנה. ה"נ ירשה הבת
כדי להוריש לבנה: